

LIBRETTOEN TIL „ANTIKRIST”

Udgavens sangtekst (uden regibemærkninger).

Prolog

LUCIFER

Mørkets Kristus: Antikrist! Stig op! Dig giver jeg menneskelig Magt i „Larmens Kirke-Øde“. Du: „Lammet“, det virkelige: „Vildsomhedens Lys“. Du: „Sandheden“, den virkelige: „Hoffærdigheden“. Du: „Den korsfæstede“, virk'lige: „Mismodet“. Du: „Den opstandne“, virk'lige: „Dyret“. Du: Den aabenbarede, virk'lige: Løgnen. „Den som dømmer Levende og Døde“: Den sidste Menneskeheds Søn: Alles „Udengang“, Skøge-Hader, Skøge-Bærer: „Alles Strid“: Stig op af Afgrundsdyb!

GUDS STEMME

Min Vilje alene ske. Antikrist, saa vær da aabenbar en Tid.

FØRSTE AKT

Første Billede: Vildsomhedens lys

GAADESTEMNINGENS EKKO

Bliden Sommer fester.

GAADESTEMNINGEN

I det Øde drypper Duggen. O Morgen kom! Kom med Sangens Tid! Blinde Dage! med Blomsterduft og skinnende Gader og Ranker! Hvor stille! Ud at vandre i Sommerens Kvæld. Griber os Rævene de smaa, som fordærver Vingaardene, vore Vingaarde staar i Blomster. Men Himlen er en tillukt Have; et tillukt Væld.

GAADESTEMNINGENS EKKO

Hvor er „Lammet“: Alles Dæmrings-Sind i Een? Taage-Drømmer: Tændes nu hisset dit Gaade-Lys?

GAADESTEMNINGEN

Spørg mig ej, du Taage-Stjerne, Skumrings-Due! Nephéle! du er Stemningens Engel, du er Blomst blandt Blomster, følg mig did hvor Sommerens vilde Roser slumrer.

GAADESTEMNINGENS EKKO

Sommerfred jeg elsker, jeg forstaar al dens Hvirken og Tisken og kvidrende Lyst.

GAADESTEMNINGEN

Dagen lider. Aftenrødt synker Solen, klagende er Suset fjernt fra Lundene ... Naar Stjerner tindrer vil jeg være stille. Vil da ikke tale, sikkert vil Morgen komme. Dagen lider, Natten kommer.

GAADESTEMNINGENS EKKO

Naar Lunden bæver tyst: Ak, jeg vil derind gaa, hvor Stemningskuppelen lyser: hvor i Længselstider sukker „vox celesta“: blinker Taage-Stjerner: Ind jeg gaar i Taarehavets Ensomhed ...

GAADESTEMNINGEN

Morgen-Due, „vildfarne Stjerner“ kolde blinker over „Larmens Kirke-Øde“: over fjerne Gaslygters arme „Evig Jammer“-Blafren.

GAADESTEMNINGENS EKKO

Og mit Hjerte: det er træet, Taagen kommer ... Eengang dæmmer Lys i Stemningskuppelen. Verden! Under Hvalvet falder tyst en Draabe, en klar og haabløs Sorgens Taare ...

THE LIBRETTO FOR “ANTICHRIST”

The vocal text of the edition (without stage directions). English adaptation: Michael Chesnutt

Prologue

LUCIFER

Christ of darkness: Antichrist! Rise up! I grant you a human being's power in “the Church's clamorous wasteland”. You: “the Lamb”, in reality: “the Light of Pathlessness”. You: “the Truth”, in reality: “Vain-glory”. You: “the Crucified”, in reality: “Despondency”. You: “the Risen”, in reality: “the Beast”. You: the Revealed, in reality: the Lie. “He who Shall Judge the Living and the Dead”: the last Son of Man: the “Perdition” of all, Whore-Hater, Whore-Bearer: “Every Man's Strife”: Rise up from the bottomless pit!

GOD'S VOICE

My will alone be done. Then, Antichrist, be manifest awhile.

ACT ONE

Scene One: Light of Pathlessness

MYSTERY MOOD'S ECHO

Gentle summer's feasting.

MYSTERY MOOD

Dew is dripping in the wasteland. Come, O morning with the time of singing! Sightless days! with scent of flowers and glistening streets and branches! How peaceful! Wandering forth on an evening in summer. Take us the foxes, the little foxes spoil the vines, our vines are flowering. But Heaven is an enclosed garden, a fountain sealed.

MYSTERY MOOD'S ECHO

Where is “the Lamb”: dawn sensations all in one? Idle dreamer: Is now your mystery light lit yonder?

MYSTERY MOOD

Ask me not, O misty star, dove of dusk! Nephéle! you are the angel of spirit, a flower among flowers, follow me where the summer's wild roses slumber.

MYSTERY MOOD'S ECHO

Peaceful summer, I love, comprehend all its sighs and its murmurs and twittering joy.

MYSTERY MOOD

Daytime is waning. Tired at evening sets the sun, plaintive is the rustling from the distant groves ... When stars do sparkle shall I be silent. Not speak at all, for surely will morning come again. Day is waning, night is falling.

MYSTERY MOOD'S ECHO

When the grove trembles in silence: O let me enter in, where heaven's dome shines brightly: where in times of longing sighs the “vox celesta”: twinkle will the misty stars: In I go to waves of tearful solitude ...

MYSTERY MOOD

Dove of morning, “straying stars” do coldly glimmer over “the Church's clamorous wasteland”: over the distant gas-lamps' flicker, endless complaints of wretches.

MYSTERY MOOD'S ECHO

And my heart is tired, mist is coming ... Some day light will dawn in heaven's dome. O world! Beneath the vault a drop falls silently, a clear and hopeless tear of sorrow ...

GAADESTEMNINGEN

Op til dansende Lyst paa rødmende Kyst: Vore Havens Druer vinker, hver en Rosengren er Hymner til de levendes Land. Ja, vist vil Morgen komme! Og da vil Solen udstraale Fryd, og Rosa-Skyer sejle frem: Morgenlys! Mod fjerne Sole, vil da jeg atter gaa!

GAADESTEMNINGENS EKKO

Op min Due! Blomster dufter, slynger sig, smykker frem mod Liv og Død!

GAADESTEMNINGEN

Lyse Gaadedrømme fanger Sjælens Strømme. Sus af Vinger! Lyt! Engle synger, danser tyst paa Taagebro. O, min Morgen! Vi vil synge, vi vil danse som Engle: Jublende! Salige le!

GAADESTEMNINGENS EKKO

Newsky-Kirken klemter, en Sky gaar for Solen. Tungt ligger Løvet mod Lethes Vande. O Gaadernes Sang: mine Blomster visner, kastes bort. Natten kommer. Fjerne Sole lyser ...

Andet Billede: Hoffærdigheden

MUNDEN DER TALER STORE ORD

„Fremskridt“ er Løsen. „Vækst“ betinger Livet. „Modgang“ skærper Viljen. „Kamp“ bereder Sejren. „Planer“ fremmer Værket. „Formaal“ vækker Handling. „Klarhed“ hér og „Klarhed“ dér. „Faste“ Forsæt – Samfunds Slave. Eet Liv: Een Lov: Kraft besejrer Kraft. Antropomorfisk Mammon tilsmiler os, adler Trællen i vort Sind: „Personlighed“! „Selvstændighed“! „Menneskelighed“! Livets store Skole: Verdens Spil „udvikler“ – „modner“! Stor-Livet straal, fester, kredser i Hurlumhej, Halleluja! „Berigende“ vugger den dér: Stor-Livets Brænding: Muligheds-Spillet: Selv vi kan! Stor-Livet stræber, vrinsker: I skal, I skal: I Unge og Gamle, „Store“ og „Smaa“ i „Larmens Kirke-Øde“. Stor-Livet ynker, haaner – tænder, slukker Alterluer – sprænger alle Baand som hæmmer Driftens Vingslag: Hic Rhodus! Styrke, Bedrift: Herligheds Gammen flager i by ved Dag og ved Nat: Storheden: „Sandheden“: Alle i Een: dunderer på Rheden: Lever i Mig!

Tredie Billede: Haabløsheden

MISMODET

Liv er Sorg: Smerte og Pine i „Larmens Kirke-Øde“. Overalt er Nød: Alles Kval er Min: „den indre Korsfæstelse“ i Een. O plagsomme Liv!: Taagetider, haabløse Nætter med Gaslygters arme Skærildsflammer. „Løgnen“s Feberdunster stiger fra Dybet hvor intet er godt, hvor intet er ondt: De Dødes Rige. Ak, „Gaade-Stemning“: Efteraarsvemod, svindende Sommer over Vang: Time efter Time glider bort i Dødens Vanvidsklang: Bundløse Dyb: Undergangs-Taage: Er Skylden min, at denne mig hæmmer? Jeg fatter det ej. Jeg vil tænke mig ud af „Mismodet“s Nat: Ak, „Alles Strid“ mig fører bestandig som Fange i Vanvid-Storheds Nat. Tanken nu og altid lever, lider, stiger af Tomheds Dunkelhed: „Dyret“ knuser, raner Magten og Æren, men kan ej tyde „Noget“, der som Skæbne-Runers formummede Vink, med Regnen driver: „Noget“, som hvirvles op med Mindernes døde Aske: Bag Alt jeg raver, men finder ej ud: Alt for mit Syn er Tankens Lyn, som jager mod ukendte lys-skumle Gud.

MYSTERY MOOD

Rise up to dancing joy on the reddening coast: In our gardens grapes are waving, every rose-branch sings its hymns unto the land of the living. Surely will morning come! and sunshine break forth, radiating joy, and rosy clouds will sail along: Morning light! Toward distant suns once more shall I go!

MYSTERY MOOD'S ECHO

Up, my dove! Fragrant flowers intertwine, adorn themselves toward life and death!

MYSTERY MOOD

Bright mysterious dreams capture soulful currents. Wings of angels! Hark! They are singing, dancing on a bridge of mist. O my morning! We shall sing, we shall dance like angels: jubilant! Blessed we laugh!

MYSTERY MOOD'S ECHO

Nevsky Church is tolling, a cloud veils the sun. Leaves lie heavily on Lethes waters. O mysteries' song: flowers are fading, they are cast away. Night is falling. Distant suns are shining ...

Scene Two: Vainglory

THE MOUTH THAT SPEAKS GREAT THINGS

“Progress” is the watchword. “Growth” determines life. “Setbacks” whet the will. “Strife” prepares the victory. “Plans” promote results. “Purpose” calls forth action. “Clarity” is everywhere. “Firm” intentions – social slave. One life, one law: Power conquers power. Anthropomorphic mammon smiles at us, ennobles the slave in our mind: “Personality!” “Self-dependence!” “Humanity!” The great school of experience: Worldly games “develop” – “mature!” The good life is glittering, feasting, circling in fun and games, Hallelujah! “Enriching us”, there it lies: the surf of the good life: Play the game of opportunity: Yes, we can! Hear the good life striving, neighing: You must, you shall, young and old, “great” and “small” in “the Church’s clamorous wasteland”. Hear, the good life pities, mocks you – lights and snuffs out altar candles – breaks all the bonds that hem in, clip desire’s wings: Hic Rhodus! Strength and achievement: splendidly, merrily, banners fly in the town both day and night: Greatness, “veracity”: all in one: thunder in the roadsteads: Living in Me!

Scene Three: Hopelessness

DESPONDENCY

Life is grief: pain and torment in “the Church’s clamorous wasteland”. Everywhere there is need: All men’s pangs are Mine: “the inner crucifixion” all in one. O troublesome life!: Misty times and nights of hopelessness with gaslights’ poor purgatorial flames. Feverish vapours of “the Lie” rise from the deep where nothing is good and nothing is bad: the realm of the dead. O “Mystery Mood”: melancholy autumn, vanishing summer on the lea: hour after hour slips away in frenzied sound of death: Bottomless depth: mists of disaster: Am I to blame that this impedes me? I do not understand. I shall think my way out of “Despondency’s” night: O “Every Man’s Strife” for ever leads me a prisoner in the mighty madness’s night. This thought now and always lives, it suffers, rises from empty obscurity: and “the Beast” crushes, steals the power and the glory, but cannot explain “something” that like fatal runes’ allusive advice in rain-showers is drifting: “Something” that is whirled up with the dead ashes of memory: Behind all I stagger, but find no way out: Now I see naught but flash of thought that rushes toward an unknown shadowy god.

ANDEN AKT

Fjerde Billede: Begærligheden

DEN STORE SKØGE

„Dronning er jeg. Enke ej. Sorg skal jeg ej se. Jordens Konger have bolet yppigt med mig“. „Dyret“ løfter mig op i „Larmens Kirke-Øde“. Vin skænker jeg, Vin ... Alle tømmer mit Bæger. Mit Behov er Nydelse. Jeg hersker, lokker, glimrer: Jeg og ingen uden Jeg.

DYRET I SKARLAGEN

Pris og tilbed denne Verdens Tone. Lovet være det levende. Det mulige. Begæret: „Den Stærke lever!“ Jagende nydende Liv, altid attraende, favner i lønlige Nat: myrder dansende. Gærende levende Liv, altid brusende, jubler, vaander sig vildt berusende! „Levende“ heftige Liv, altid larmende, priser Skøge-Vin: aldrig mættende. „Levende“ glødende Liv, altfortærende – løfter sit Babelstegn: Sjælespottende. Sela!

MENNESKEHEDEN

„Hvem er Dyret lig?“ „Hvem mægter at kæmpe mod det?“

DYRET

De som synge, de som danse skulde sige: „Hvo er mig lig?“ Slyngværks Pryd paa Livets Stamme: Menneskebørn: kom! Øje-sugende. Skrid frem som Guder: sejersstolte – Verden opslugende: Se mod „Opstandelse“: Levende og Døde, lever i Mig! „Jeg“ og altid „Jeg“: „Jeg“ vil gøre Vej i „Larmens Kirke-Øde“. Livet opstod fra Døde: Alles Begær, Alles Kød i Een!

MENNESKEHEDEN

Amen!

Femte Billede: Alles Strid mod Alle

LØGNEN

Een er Blændværks Gud: Den aabenbarede i „Larmens Kirke-Øde“. Livs-Løgn er Syge: Uskyldigt vi smiler i Uigennemtrængelighed: Driftig søger Kløgt: skjuler Folkets flakkende Tanke, som rovsuger, plager, røber det natlige: Øjets lønlige Spot: Livets yppige Løgn!

DEN STORE SKØGE

Med Livets „Løgn“ Du skjuler dig selv: Hvi nyder Du da „det yppige Liv“?

LØGNEN

Du Vinding-Syge: Kender Du „Sandhed“? Saa dommer jeg: Min Viden er nok.

SKØGEN

Ej „nok“ Du ved. Du mere maa vide: Jeg aabner dit Øje: Se mig: tilbed!

LØGNEN

Dig maa Jeg se: „Bære“ Dig – og dog, du er mig i Vejen, thi altid mere af mig du kræver. Siger jeg „nok“, „ej nok“ du siger: da vækker du Vrede: Alles Strid i Een: lydes jeg vil – som Gud!

SKØGEN

„Lydes som Gud“: Ha, jeg maa le! Du „Mand“, en Skøges Slave!

LØGNEN

„Mand“ er jeg ej, men „Magten“ jeg er: dit Væsen er Mit og Alles Strid.

ACT TWO

Scene Four: Lust

THE GREAT WHORE

“I am a queen, not a widow. Sorrow I shall not see. The kings of the earth have whored richly with me”. “The Beast” lifts me up in “the Church’s clamorous wasteland”. Wine I pour, wine ... All men empty my chalice. My need is pleasure. I rule them, tempt them, glitter: I and none other than I.

THE SCARLET COLOURED BEAST

Praise and adore the way of the world. Praised be that which lives. The possible. Desire: “Survival of the strongest!” Busy enjoyable life, always desirable, embracing in secret night: murderously dancing. Vital fermenting life, ever bubbling, rejoicing, agonising, wildly intoxicating! “Living” and powerful life, always loudly, praises the harlot’s wine: never satisfying. “Living” and glowing life, all-consuming – raises its Babel’s sign: mocking every soul. Sela!

MANKIND

“Who is like the beast?” “Who is able to make war on him?”

THE BEAST

They who are singing, they who are dancing, they shall say: “Who is like me?” Twining pride of the tree of life: children of men: come! Eye-attracting. Like gods, step forward: proud of victory – swallowing up the world: Look to “Resurrection”: Living and dead, they live in Me! “I” and always “I”: “I” shall make my way in “the Church’s clamorous wasteland”. Life rose up from the dead: All men’s desire, flesh of all in one!

MANKIND

Amen!

Scene Five: Every Man’s Strife With Every Man

THE LIE

One is the God of delusion, who is revealed to us in “the Church’s clamorous wasteland”. Life’s lie is sickness: We smile in innocence, and in inscrutability: Enterprise seeks wisdom: hides the people’s thought as it wanders, all-consuming and tormenting as it reveals the nightly, secret mocking of the eye: Life’s voluptuous lie!

THE GREAT WHORE

With life’s “lie” you hide yourself: why then do you enjoy “the voluptuous life”?

THE LIE

O, sick for advantage: Know you “the truth”? Thus do I judge: My knowledge is enough.

THE WHORE

“Enough” you know not. More must you know: I open your eye: See me: adore!

THE LIE

You must I see, you must I “bear” – and yet you stand in my way, you always demand much more of me. Say I “enough”, “not enough” is your answer: so stirring up anger: Every strife all in one: I must be obeyed – like God!

THE WHORE

“Like God obeyed”: Ha, let me laugh! You “man”, the slave of a harlot!

THE LIE

“Man” I am not, but “power” I am: your nature I have, and All Men’s Strife.

SKØGEN

Mit Væsen er Mit: paa Dig jeg tænker: Beruses i Løn, Du véd ej hvorfor!

LØGNEN

Du „Glæde-Harme“, blænder med Løgne!

SKØGEN

Gør jeg det! Beskyldt jeg blev for meget: „Sfinx“ man kaldte mig!

LØGNEN

Skøge! lad Sfinxen fare! Nyd du hellere din Utugts Harmes Vin. Du „Hemmelighed“!: Hvad siger Ord? Hvad betyder din hvide Arm? Hvad véd du?

SKØGEN

Du „store Mand“ raser i Blinde: ej nok du ved! Hvorfor skulde jeg ej vide?

LØGNEN

Hvad er Viden! Styr dit Sind. Hvortil disse Lyde: De „Ord“ du siger?

SKØGEN

Ha! Frygter du mig? Jeg frygter ej dig: Menneske-Myre, som er født af en Kvinde!

LØGNEN

Tomme Fagter.

SKØGEN

„Muligheder“!

LØGNEN

Blændværks Løgn! Min Viden er „Nok“. Du vil ej det se: I Livets Løgn, Du vækker da „Had“!

HADET

Her staar jeg i Hadets Mørke.

LØGNEN

Mod Skøge-Lyst, din Vredes Ild!

SKØGEN

Ild og Had skal ej mig naa. Hans Time kommer, „Han“, som staar mig imod: Han skal for mig sig bøje. Min Skønhed og Kløgt, skal besnære ham. Min „Hemmelighed“ skal gøre ham rasende!

HADET

Hvad ved Du derom. Han er din Herre: Ham skal du ære. Du ærer ham ej: det vækkede mig: Hans brændende „Had“, som kræver: min Ild skal plage dig.

SKØGEN

Bevis at „Han“ er min Herre, du kan det jo ej: Vil du mig plage, forvirrer jeg dig, og ham, som staar mig imod!

HADET

„Ham som staar dig imod“, han er Din Herre, thi Han er stærk. Retfærdig befaler Han. Alles Liv i Ham stod op: Priste Ham. Priste „Larmens Kirke-Øde“. Derhen han fo'r for Dig at se: at staa for Dig, som Mester og Gud. Du vilde ej se. Slaver søgte du her og der, stod Ham i Vejen, altid mere af Ham du kræved'. Sagde han „nok“, „ej nok“ du sagde: hans Værk var Befaling: du vilde ej høre og derfor til Støv, nu rives din Selvheds Verdens-Pragt. Staa i Taushed – og gak ind i Mørket, du Dronning!

THE WHORE

My nature is Mine: I think upon you with secret desire. And you know not why!

THE LIE

You! „Joyful anger“, dazzle by lying!

THE WHORE

Is that so! For much I was accused: „Sphinx“, so was I named!

THE LIE

Harlot! the Sphinx must be forgotten! You should wallow in wine of anger and lust. You „secret one“!: What sense in words? What means your arm so white? What do you know?

THE WHORE

„Great man“, you rage now in blindness and ignorance! Why indeed should I not have knowledge?

THE LIE

What is knowledge! Calm yourself. Wherefore all these noises: The „words“ you utter?

THE WHORE

Ha! Fear you me then? I do not fear you: Human insect who is born of a woman!

THE LIE

Empty gestures.

THE WHORE

„Possibilities“!

THE LIE

Phantom lie! I know quite „enough“. You will not admit: In life's great lie you waken up „Hate“!

HATE

Here I stand in the darkness of hatred.

THE LIE

'Gainst whorish lust, your anger's fire!

THE WHORE

Fire and hate, they shall not reach me. His hour is coming, „He“ who against me stands: He shall bow before me. My beauty and wit shall ensnare him. My „secret“ shall make him furious!

HATE

What know you of that. He is your master: Him must you honour. You honour him not: that wakened me: His burning „hate“ demands that my fire shall torment you.

THE WHORE

To prove that „He“ is my master is not in your power: Will you torment me, shall I confound you and him who against me stands!

HATE

„He who against you stands“, he is your master, for He is strong. And righteously He commands. All men's life in Him arose: Praised Him. Praised „the Church's clamorous wasteland“. He went to see you there: to be for you a master and god. But you would not see. Slaves you searched for here and there, His path you obstructed, always more of Him you demanded. Said he „enough“, „not enough“ did you answer: his duty, commandment: you heard not, and therefore is torn into dust, asunder, your selfhood's worldly pride. Stand in silence – and go in to darkness, O queen!

LØGNEN

Ave Maria gratia plena ora pro nobis. Bed for hende, hvis Skæbne var at synde: Bed til Maria, bed for din Frelse, bed for mig, for Alle, for Skærsildens arme Sjæle.

Sancta Dei genitrix, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostrae.

SKØGEN

Nej, jeg vil ej bede! Afsinds Klokker ringer!

LØGNEN

Du! De ringer om dig, klemter om mig: Ringer om Løgn, klemter om Blod.

SKØGEN

Lucifers Klokker ringer!

LØGNEN

Babylon! Skøge! De ringer over din Grav.

SKØGEN

Klokkerne bruser: Nyd! Nyd! Glæde-Harme! Vellyst-Plage!

LØGNEN

Verdens Krampe: Blodige Løgne: Ragnaroks Klokker: Undergangs-Spil.

SKØGEN

Lucifers Orgler bruser: Jeg vil! Jeg vil! Nedtræd! Nedtræd! Liv! Liv! Liv! Død! Død! Død! Død! Nedtræd! Livet er mit.

STEMMER I DET FJERNE

Stjernerne falder!

LØGNEN

Hører Du! Stjernefalds-Tid: Dit rige falder, Dronning! Ej mere jeg taaler dig! Og Sorg skal du se.

SKØGEN

Stjerne-Regn! Ha! Brudetakler suser over Himlen!

LØGNEN

Nu flyger alle Stjerner: funklende, fejende, favnende, dansende, sluttes i Ringe, brænder, blænder, lyner! Slukkes saa brat i Afgrundsnat.

SKØGEN

Som Verdens Moder i flammende Gys, jeg tænder Kloder og tindrende Lys.

Sjette Billede: Fortabelsen

EN STEMME

Død er Gud. Alles Sind i Mig slog Øjet op: Forbandet „Vildsomheden“s Ørken. Forbandet „Storheden“s Vanvids-Lede. Forbandet „Mismodet“s haabløse Tant.

Forbandet „Dyret“s larmende Kraft. Forbandet Løgnens tomme Skin: Forbandet „Alles Strid“ om Intet: Saa dømmes Jeg Levende og Døde.

GUDS STEMME

„Effata!“. Mod Antikrist de evige Lyn.

KOR I „LYSET“

Kun naar Guds Effata i Sind
skaar ned som Lyn og trænger ind,
det lysner over Dale;
da kvæger Livets Flod vor Aand,
og Læben uden Tungebaand
om Himlens Fryd kan tale.

THE LIE

Ave Maria gratia plena ora pro nobis. Pray for the woman who was fated to be a sinner: Pray to Mary, pray for salvation, pray for me, for all, for the poor souls in Purgatory.

Sancta Dei genitrix, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostrae.

THE WHORE

No, I will not pray! The bells of madness, hear them!

THE LIE

You! The bells chime for you, ring out for me: Chiming for lies, ringing for blood.

THE WHORE

Lucifer's bells are chiming!

THE LIE

Babylon! Harlot! The bells toll over your grave.

THE WHORE

Hear how the bells peal: Joy! Joy! Joyful anger! Pleasant torment!

THE LIE

Worldly spasms: Bloodthirsty lies: Bell-peals at Doomsday: Sounds of destruction.

THE WHORE

Lucifer's organs swell: I will! I will! Tread down! Tread down! Life! Life! Life! Death! Death! Death! Death! Tread down! Life is mine.

VOICES IN THE DISTANCE

Stars, they are falling!

THE LIE

Hark the star-fall's time: Your kingdom is falling, O queen! No longer I tolerate you! And grief shall you see.

THE WHORE

Starry rain! Ha! Bridal torches rush all over the heavens!

THE LIE

Now all the stars are flying: twinkling, sweeping, encompassing, dancing, gathering in circles, burning, blinding, flashing! Suddenly quenched in deepest night.

THE WHORE

As mother of the world in the thrilling flame, I light up planets and flimmering lamps.

Scene Six: Perdition

A VOICE

God is dead. All men's minds did open their eyes in Me: Be cursed, "pathlessness's" desert! Be cursed, "Greatness's" sickening madness:

Be cursed, "Despondency's" hopeless display. Be cursed, clamorous power of "the Beast". Be cursed, emptiness of the Lie: Be cursed, "All Men's Strife" for nothing: Thus judge I the living and the dead.

GOD'S VOICE

"Ephphata!" 'Gainst Antichrist eternal lightnings.

CHORUS IN "THE LIGHT"

Only when God's Ephphata finds
Its path, like lightning, to our minds,
To shine on nature's treasure,
Shall streams of life refresh our souls,
While unrestrained our voice extols
That heavenly joy and pleasure.